

det mærkelige Tilfælde, at denne Mand har Anbefaling fra syv Sogneraad; det beder jeg bemærket, thi det hører til Sjælbenhederne, at en Mand kan faae Anbefaling fra saa mange Sogneraad. Men ikke alene det. Manden har ogsaa faaet Anbefalinger fra de største Lodsseiere paa Egnen, endogsaa fra Hovedgaarden Kastруп. Naar man ser, at denne Mand kan faae Anbefalinger ikke alene fra 7 Sogneraad, men ogsaa fra meget store Lodsseiere, maa man gaa ud fra, at han har erhvervet sig et Kjendskab til Dyrenes Pleie, som er af en særegen Bessaffenhed, og man ser jo endogsaa af hans Andragende, at Amtsdistriktsdyrlægen har truffet Overenskomst med ham om, at han skal give noget vist for hvert Dyr, han tager under Behandling og i Pleie. Det er ganske vist et Forhold, som jeg finder noget forunderligt; thi Et af Lo maa være Tilfældet, enten er han en ven og stærk Kvakfalver, som ikke burde have Lov til at praktisere, eller ogsaa maa han være en Mand, som man næsten tvinges af Omstændighedernes Magt til at give Lov dertil. Jeg synes næsten, at det Sidste maa være Tilfældet, naar endogsaa den examinerede Dyr læge, der er ansat af Staten, træffer Overenskomst med ham om, at han skal have noget Vist for hvert Dyr, han tager i Pleie; thi derved er jo slaaet fast, at Dyr lægen selv erkjender, at vedkommende Mand ikke kan kaldes en ren og stærk Kvakfalver, men at han maa være en Mand, som er i Besiddelse af Gøne til at kunne kurere Dyr. Der er dernæst det ved denne Mand, at han ikke gjør sin Virksomhed til en Levevei for sig, aldeles ikke. Jeg er i det Tilfælde, at jeg hender Manden personlig, og jeg er sikker paa, at dersom han kunde blive fri, vilde han helst; men det er meget vanskeligt for en Mand at slippe og sige Nei, naar Folk kommer til ham baade om Matten og om Dagen ved hvilken som helst Leilighed og sige, at de have været hos Dyr lægen, men han var ude og de kunne ikke faae fat paa ham. Derfor vil jeg forene min Anmodning med det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgkreds, idet jeg beder den høitærede Minister om at tage de to Spørgsmaal under Overveelse, fordi det virkelig er to Spørgsmaal, som trænge til at tages alvorligt under Overveelse. Selv om det ikke er af den Slags Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) kalder presserende, tror jeg dog, at det for os, set fra Landboernes Standpunkt, er mere presserende end adskillige af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem maaffe kalder presserende.

Sansen (Kingsjøbing Amts 3die Valgkreds): Der findes under Nr. 7 i Betænkningen et Punkt, som det undrer mig ikke allerede er fremdraget tidligere, og jeg vil i Anledning af dette tillade mig at indhente en Oplysning, forsaavidt den kan meddeles. Den ærede Ordfører

har allerede omtalt, at der af Dyr læger er tre Arter eller Klasser, først dem, der ere autoriserede og examinerede, saa dem, der kun ere examinerede, og endelig dem, som ingen Ting ere, men som alligevel have Lov til at praktisere i visse Tilfælde. Det forekommer mig nu, at manovre i Hembstrup er iserd med at lave endnu en fjerde Klasse. Der er nemlig i Andragendet oplyst, at Amtsdistriktsdyrlægen for en Betaling af 5 Kr. pr. Kur meddeleer en ikke examineret Mand Lov til at praktisere. Jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at dersom vedkommende Mand virkelig begaar noget Uovligt i den Praxis, han udøver, bliver denne Praxis ikke mere loblig derved, at en examineret Amtsdistriktsdyrlæge faar 5 Kr. for hver Kur. Efter min Opfattelse er det en temmelig nem Maade at være Dyr læge paa, naar man, uden selv at tage Kreaturerne i Kur, kan faae 5 Kr. for hver Kur. Da jeg altjaa mener, at hele dette Forhold er ulovligt, navnlig fra Amtsdistriktsdyrlægens Side, kunde jeg ønske at rette en Forespørgsel til den høitærede Indrengsminister om, hvorvidt jeg har Ret i den Mening, og om der i dette Tilfælde vil blive gjort Noget for at hæmme saadant Misbrug. Det staar for mig som noget af det mest Demoraliserende, der vel kan finde Sted i denne Sag, naar det er den autoriserede Dyr læge, der med Fordel for Die tillader sig en Uovlighed.

S. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre. Jeg vil kun oplyse det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) om, at det er mig meget vel bekendt, at Høiesteretsdommen er af en senere Dato end den Skrivelse, som blev oplæst; men det var heller ikke ene og alene paa Høiesteretsdommen, jeg støttede min Betragtning, og det var heller ikke paa Grundlag heraf, at denne Skrivelse fremkom, men paa Grundlag af en Viborg-Overretsdom, som man i det sydlige Sjælland, ikke alene i Sorø Amt, men ogsaa i Præstø Amt har taget Hensyn til. Saa snart denne Dom var falden, sendte nemlig uden videre en Godsseier i Nærheden Bud til vedkommende Sogneraad med Underretning om, at han ikke mere ansaa sig forpligtet til at lade kaste Sne saaledes som tidligere. Dette blev saa skrevet op, og Sogneraadet skrev saa atter til Amtsradet derom og dette havde saa den af mig oplæste Skrivelse tilfølg. Det er ogsaa Tilfældet andre Steder f. Ex. i Vallø Stift, men vi mente ikke, at der var Noget at gjøre derved. Vort Sogn ligger indflemmet mellem Stove og milde Stiftelser, men paa det Omraade mærkede man ikke syndeligt til „Mildheden“. Gudsforvalteren har ligefrem protesteret mod Sogneraadet, og Sogneraadet har hidtil leiet Folk til at besørge Arbeidet, og man har Klaget til Politimesteren; men han har sagt, at han ikke kunde gjøre Noget i den Retning og derfor mente